

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 75. D. Ignatii conatus pro Societate sua in Galliis stabilienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](#)

§. LXXV.

Sæcul. XVI.
A.C. 1554.*D. Ignatii conatus pro Societate sua
in Galliis stabilienda.*

Denique die prima Decembris Facul-
tas habitu confessu sententiam *Bouhours vie de S. Ignace l. 4. p. 331.*
suam, quæ Jesuitarum privilegia tange-
bat, proferebat, modo tamen hisce Pa-
tribus parum propitio. Hi equidem
jamjam, ut supra memoravimus, Cla-
romontanum Palatum incolebant, a
Prato Episcopo admissi, deerat tamen
ipsis Regium diploma, vi cuius eos tan-
quam Religiosos in regnum recipi opor-
teret: nec ea res magnis carebat obsta-
culis, ad quæ submovenda D. Ignatius
præprimis Joanni Baptista Violæ datis
literis præcipiebat, ut unacum sociis suis
juxta normam ipsi Roma transmissam
Professorum vota nuncuparet: ut au-
tem Regias quoque literas obtineret,
Cardinalis Lotharingii, qui tum Romæ
agebat, gratiam sibi demereri studebat.
Hic Cardinalis validam apud Henricum
Regem operam se pro Societate impen-
furum spondebat, nec promissorum faci-
litati operis constantia deerat; quippe
in Franciam reversus tam indefesso stu-
dio Jesuitarum caussam urgebat, ut li-
teras tamdiu denegatas, vi quarum in
Regnum reciperentur, a Rege impetra-
ret. Datum erat hoc diploma Anno
Christi

Sæcul. XVI. Christi millesimo quingentesimo quinA.C. 1554. quagesimo die vigeſima Januarii, ea tamen adjecta erat conditio, ut ex bonis, quæ ipſis eleemosynæ nomine donarentur, ædes, ſeu Collegium duntaxat Parifiis, non autem in aliis urbibus pro Societate erigeretur.

§. LXXVI.

Regii Senatus oppofitio contra Fr. fuitarum receptionem.

*Argentre l.e.
fol. 191.* Nihilominus Regis Miniftri inspecto hoc diplomate ſuam mentem defuper scripto aperiebant, petentes, ne eiusmodi literæ ad acta referrentur, aut robur obtinerent, vel faltem, ut Senatui supplicaretur, quatenus expositis rationibus Rex hoc diploma confirmari prohiberet. Verum Senatus hac ſuper re nullam pronuntiabat ſenteniam, nec etiam hasce literas ad acta referri ampliusurgebat. Aſt quamvis hujus diplomatis auctoritas eluſa videretur, Ignatius tamen nondum ſpem abjiciebat, fore, ut alio tempore illius viſ revivifcat: unde interim tempori cedendum ratus haud obscure cognoscebat, quod ſemper consiliis, quæ ad ſalutem animarum tendunt, ab initio cuncta obſtent, atque in omni cauſa ſuperatis primis difficultatibus per ipſam temporis moram res maturetur.

§. LXXVII.

